

Historie kina v Žehuni

Prameny: Protokoly Sboru dobrovolných hasičů v Žehuni 1922-1932

Protokoly obecního zastupitelství z let 1878 - 1920

Sborník Žehuň a okolí 1137-1987

Pamětní kniha pro obec Žehuň - I. díl

Pamětní kniha obce Žehuně - II. díl

Pamětní kniha obce Žehuň - okres Nymburk - III. díl

Historie Sboru dobrovolných hasičů v Žehuni

**Seminární práce: Filmový fenomén v místě bydliště -
Kino v Žehuni v letech 1926 - 1988**

První část historie kina v Žehuni byla spjata s jeho zakladatelem, Sborem dobrovolných hasičů v Žehuni. Při členské schůzi hasičského sboru 9. ledna 1924 padl návrh na zřízení biografu. Členská schůze 18. března 1925 schválila zakoupení přístrojů, ale ještě valná hromada 24. ledna 1926 znovu o zakoupení přístrojů pouze jednala. Zápis z této valné hromady doslova uvádí: „*Na zakoupení biografu hlásý se tyto členové ku výpůjčce peněz, to se zde vlastnoručně stvrzuje.*“ Následuje šest podpisů: Herčík František (ten byl prvním iniciátorem zřízení kina), Kvasnička Fr., Steklý Rud., Jaroš Jan, Volejník Arnošt, Kosina Fr.¹

1. dubna 1926 byla sepsána smlouva mezi sborem hasičů, tj. majitelem kinematografické licence, a Václavem Kvasničkou, majitelem hostince čp. 20, o propůjčení sálu hostince k pořádání kinematografických představení. Za hasiče podepsal smlouvu tehdejší starosta sboru hasičů Arnošt Volejník, Rudolf Steklý, pokladník a František Herčík, pokladník. Za majitele se podepsal Václav Kvasnička, otec Františka Kvasničky. Smlouva je součástí příloh.

V protokolu č. 42. o členské schůzi ze 4. května 1926 se doslova píše: „*do výboru zvoleni ku zakoupení stroje a obstarání dalšího přít. Herčík Fr Kvasnička Fr Volejník Arnošt Suchánek V. Steklý Rudolf*“. Zápis z mimořádné valné hromady z 30. května 1926 uvádí: „*Usnešeno by byl otevřen běžný účet u zdejší záložny v neděli dne 6.6. 1926 v obnosu 25.000 Kč slovy dvacet pět tisíc korun čs.*“

V Pamětní knize pro obec Žehuň, I. díl, se na straně 195 píše, že První film „Karel Havlíček Borovský“ se v sále Kvasničkova hostince v čp. 20 promítal 5. července 1926.

V protokolu z 22. ledna 1927 čteme: „*Zajištění výpůjčky místní spořitelny se upisují tito členové: Jaroš Jan, Tichý Václav, Zezulka Josef, Kotek Josef, Kukla Jan, Bendásek V.*“ Tento dluh spláceli

¹ Pro zachování autentičnosti doby ponechávám citace přímé řeči bez pravopisné opravy

hasiči jen pomalu, protože každoroční příjmy ze zábav a plesů nebyvaly vždy příliš štědré. Zápis 75. schůze z 15. září 1929 zní: „*Na zaplacení pojistky usnešeno požádat Obecní úřad by pojistku zaplatil neb sbor jest finančně zatížen.*“

I v dalších letech měli hasiči s vedením biografu nemálo starostí. Téměř v každé schůzi se řešily problémy s jeho provozem a s obsazením funkcí. Často se měnili prodávající lístků, uvaděči, revizoři pokladny, rokovalo se, zda a jak mají být tyto funkce placeny, či mají-li službu konající členové dostávat volný lístek pro manželku.

Většinu doby, kdy hasiči kino provozovali, byl vedoucím František Kvasnička, který obstarával filmy, vedl písemnosti, později vykonával i funkci pokladníka.

Při valné hromadě 16. ledna 1927 bylo odhlasováno, že promítači Františku Tichému bude vyplácena měsíční odměna 100 Kč. František Kvasnička, který obstarával filmy, prohlásil: „*že funkci onu běže zdarma ale cestné a každé výdaje proti stvrzení vyžaduje k placení.*“ V zápise z další členské schůzi ze 17. ledna 1927 se ale uvádí: „*Za p. Kvasničku byl jednohlasně zvolen př. Steklý Rudolf, čímž se mu měsíční poplatek zvyšuje na 100 Kč.*“ Dále zápis říká: „*K ruce operatora byl jednohlasně zvolen př. Zezulka Josef za podmínku, že jeho žena obdrží 1 volný lístek zdarma.*“

„*Br. Kvasnička zvolen jako vedoucí bia tu samou funkci jako dosud. Dále zvolen br. Steklý Rudolf jako knihvedoucí tu samou funkci kterou vedl. Jako pokladník zvolen br. Herčík 17 hlasi funkci nepřijímá. Pokladníkem biografu zvolen br. Šrám Josef. Jelikož nemůže obě funkce zastávat jest zvolen jako revizor br. Malý Václav. Pokladník bere funkci jako jeho předchůdce 50 Kč měsíčně. Většinou hlasu přirčeno účetnímu 50 Kč měsíčně. Ku trhání kuponu zvoleni Steklý Rudolf a Kosina Fr. ku gramofonu zvolen Steklý Karel za trhání kuponu mají volný lístek.*“ U obsluhy gramofonu se vystřídali Karel Steklý a Josef Zezulka.

První náznak, že provoz biografu je ohrožen, hlásí jediný bod programu výborové schůze ze 7. července 1928: „*Jednání o přípisu obecního úřadu tykajícího se placení dávky ze vstupenek do bia a zábav jakož i postoupení neb prodání bia.*“

S povděkem hlásil pokladník při výborové schůzi 16. ledna 1929, že přijal od starosty obce Františka Vondrušky subvenci 600 Kč jako splátku na dluh do záložny.

Jednání valné hromady 24. ledna 1929 je v rozhodování o osudu biografu konkrétnější: „*Dále bylo jednáno stran biografu, by si jiní členové přebrali vedení bia taktéž i jeho zaručení váznoucího dluhu i jiných poplatku. Jelikož se žádný nehlásyl ku zaručení biografických dluhů jest jednohlasně odhlasováno by se požádala obec by bio převzala, pakli by obec nechtěla přebrati veškeré závazky s dluhy váznoucími zůstane bio i s veškerými závazky těm kteří za něj ručejí by si s nim mohli disponovati jak za dobré uznají třeba i prodati.*“

V protokolu valné hromady z 5. září 1929 se dočteme: „*Jednohlasně odhlasováno by byl biograf převzat do majetku sboru.* (poznámka kronikářky: nepřesná formulace - on přece v majetku sboru byl, pravděpodobně bylo myšleno, že v majetku hasičů zůstává). *Za tou příčinou půjdou tři členové do zdejší záložny zaručiti zbývající obnos Kč 15 000, a to v neděli 8. září 1929 tito členové to zde vlastnoručně podpisují Novák Josef čp. 171, Steklý Karel, Tichý Frant., Kvasnička. Dále ručejí veškerí členové kteří jsou v příloze na listině podepsáni stejným dílem.*“

Podle zápisu z valné hromady z 18. ledna 1930, jíž se účastnilo 49 členů, se zdá, že biograf funguje: „*Vedoucí biografu jednohlasně zvolen Novák Josef, prodávání listku k pokladně bio jedn. Vízek Frant, za knihvedoucího Pivokonský Frant. Objednávání filmu Kvasnička Frant. všichni volbu přijímají bezplatně. K utržívání listku jsou pověřeny, Kysilka Frant. Kukla Boh. Za revizoři knih zborových a biografu jsou zvoleni Malý Václav a Luňák Josef volbu přijímají.*“ Přesto velitel sboru žádá při společné výborové a členské schůzi 21. ledna 1930 slevu obecní dávky.

Zápis z 16. dubna 1930 uvádí, že kinooperatér František Tichý má zaučit listonoše Václava Vondrušku z čp. 22.

Zápis výborové schůze z 1. srpna dává tušit, že návštěvnost kina byla v letních měsících slabá nebo snad dokonce přerušena: „*Vstupné do bia obvyklé.* ² *Začátek hrani na 24 srpna, když to bude prosperovat bude se hrát každou neděli, pakli né bude se hrát přes neděli. Pivokonský Fr. knihvedoucí se vzdává a běže to zase Kvasnička Fr.*“

Valná hromada 15. ledna 1931 zvolila vedoucím biografu Karla Steklého, pokladníkem Václav Bendáska, prodejem vstupenek Františka Kosinu, truhláře, kontrolou vstupenek Františka Kysiku a Bohumila Kuklu, uvaděči na místa Rudolfa Steklého a Václav Bendáska. Obsluhu gramofonu měl zajišťovat Josef Zezulka. Filmy nadále zajišťoval František Kvasnička.

Při výborové schůzi 28. února 1931 padl návrh, aby se v případě malé návštěvnosti konala představení jednou za čtrnáct dní. Nejistota v rentabilitě biografu se při další výborové schůzi 9. března 1931 projevila pokládáním funkcí těch, kteří jeho provoz zajišťovali.

Při členské schůzi 3. července 1931 se o osudu biografu opět jednalo: „*Stran Biografu Novák Josef vypovídá ručení a žádá za sebe nastupce bylo odhlasováno by se svolal Biografický odbor a tam se vše ujednalo.*“

Celá výborová schůze 9. července 1931 byla věnována rozřešení zapeklité situace s nevýnosným biografem. Jedni navrhovali jej prodat s celým inventářem, druhí prosazovali předat veškeré účty ručitelům, aby si sami vše zařídili. Nakonec členové odhlasovali prodat biograf za cenu dluhu 14 000 Kč, který na něm vázne. Zápis dále říká: „*Pan Novák Josef přivedl kupce p. Karla Venku z Mladé Boleslavi, který měl o stroj zájem, žádal nás by jsme mu vše napsali, že by s tamějšími předsedníky spolku přijel koupit uzavřít.*“

Prodej se při dalším jednání druhého dne neuskutečnil, když zájemci nabízeli 12 000 Kč, zatímco hasiči žádali 15 000 Kč. Nepřistoupilo se ani na nabízenou sumu 12 500 Kč. Na mimořádné valné hromadě 19. července 1931 zvítězilo po rušné debatě rozhodnutí: bude-li zájemcem o koupi někdo z obce, prodá se zařízení jemu. Pouze v záporném případě by se volilo východisko z nouze - biograf prodat mimo obec. Rozhodnou se mělo do druhého dne.

Konečné řešení padlo při další výborové schůzi 20. července 1931. Zápis říká: „*Předseda zahájil schůzi a táže se kteří zájemci jsou na biograf. Hlásí se jmenovaní Tichý Fr. Petrlik Stan. a Kosina Fr. truhlář kteříšto biograf chtějí koupit za rozumnou cenu, podelším jednání jim biograf byl prodán za cenu 11. 500 Kč slovy jedenáct tisíc pět set korun čsl a nájem licence na tři roky , nájemné na jeden rok 400 Kč slovy čtyři sta korun čsl. Částku tuto zaplatí strana kupující předem na tři roky tj. 1.200 Kč sl. jeden tisíc dvě stě korun čsl.*

Biograf přebírají jak se v dnešním stavu nalézají nepřebírají však žádných dluhů na něm váznoucích. Licenční předpisi budou plně dodržovat a dávek veřejných přesně přiznávají. Smlouva trhov a smlouva najemní se dodatečně napíše a od obou stran podepíše.“

Zápis, který podepsali jednatel Karel Steklý a starosta sboru František Konvalina končí slovy: „*... Dnešním dnem t.j. 21 července 31 mají výše uvedení Páni biograf ve svou režii.*“

Tím se osud biografu natrvalo odpoutal od sboru dobrovolných hasičů, čímž bezpochyby ubylo sboru mnoho starostí a rozšířil se prostor pro vlastní poslání a činnost.

Další osudy biografu zachytila kronikářka Jiřina Kvasničková, manželka Františka Kvasničky, majitele hostince čp. 20, kde se představení konala. V Pamětní knize obce Žehuň – díl na straně 195 píše:

² Cena vstupenky se v té době pohybovala v rozmezí 2 až 4 korun.

„Dne 5. července 1926 byl v hostinci u Kvasničků čp. 20 otevřen stálý biograf. Asi od roku 1915 až do této doby zajížděly do Žehuně časy od času biografie kočovné. Provozovatelem a majitelem licence stal se místní Sbor Dobrovolných hasičů, když tělocviční jednota Sokol odmítla býti spoluprovozovatelkou. O zřízení biografu starali se zejména: Frant. Herčík z č. 16, Rudolf Steklý (čp. není uvedeno - poznámka kronikářky Ludmily Tvrdíkové), Václav Suchánek z č. 107 a Frant. Tichý z č. 67. Provoz zahájen byl filmem „Karel Havlíček Borovský“. Hrál se pravidelně každou neděli a svátek. S postupující hospodářskou krizí a nezaměstnaností, jakož poklesem cen zemědělských výrobků návštěvníků ubývalo, až z toho důvodu byl biograf v r. 1930 uzavřen. Tehdy to bylo ještě kino „němé“.

Ceny míst byly 2, 3. a 4 koruny. Pozůstalé zařízení odkoupil František Tichý, kinooperatér, který se pokusil ještě v r. 1931 obnovit provoz zapůjčením zvukové aparatury. Po půl roce však bylo kino definitivně uzavřeno pro nedostatečné návštěvy a v r. 1940 zařízení prodáno.“

Další osudy kina zachycuje druhý díl kroniky, nejprve perem kronikářky Jiřiny Kvasničkové, od roku 1951 slovy Ludmily Tvrdíkové.

„Dne 10. ledna 1941 bylo zřízeno v přestavěném hostinci Kvasničkově nové zvukové kino Aloisii Chotvasovou, sestrou kronikářky. Programy objednával Frant. Kvasnička, tehdy provozovatel několika kin ve východních Čechách. Přestože všechny jiné zábavy byly za okupace zakázány, bylo kino jediným zdrojem kultury a zábavy v místě a bylo tudíž stále hojně navštěvováno. Hrál se každou sobotu a neděli a v zimě také ve středu. Ovšem že právě tak jako používala nacistická propaganda rozhlas a denní tisk ku „převýchově“ českých lidí od první chvíle okupace, právě tak využívala i kina. Před každým filmem povinně byly promítány pravidelné „týdeníky“, které informovaly obecnost o „úspěších“ Němců na frontách a zároveň o jejich brutalitě!“

Stručný zápis za rok 1957 na straně 196 sděluje: „Od 1. dubna převzal MNV do své správy Státní kino, které přejmenoval na „kino MNV“, a dvě místnosti zdravotního střediska v budově Kampeličky a dvě místnosti dětské poradny v obecním domě.“

Naléhavou potřebu nezbytných oprav sdělují tyto řádky kroniky na straně 201:

„Místní kino přestávalo být pro návštěvníky zdrojem zábavy, poučení a osvěžení. Promítací přístroje byly staré a sešlé, filmy se často trhaly, zvuku nebylo rozumět a ztrácel se i obraz. Pro časté poruchy byl v provozu jeden stroj, a tak mezi jednotlivými díly byly dlouhé přestávky. Elektrické zařízení bylo v dezolátním stavu. Vedoucí kina s. Jan Růžička upozorňoval ve schůzích rady MNV na naléhavost generální opravy, protože počet návštěvníků neustále klesal a mimo to hrozilo nebezpečí, že pro nevyhovující elektrické vedení bude kino odštěpeno od sítě.“

V čem spočívaly opravy, se dovídáme ze zápisu na straně 220 za rok 1959: „Za peníze, které poskytl ONV v Poděbradech, byly provedeny rozsáhlé adaptace v budově kina, kde úpravou sálu bylo docíleno opačného umístění promítacího plátna, vystavěny nové promítací kabiny a zřízeno malé jeviště. Rovněž celá budova z vnějšku byla opravena. Adaptace si vyžádaly nákladu 160 000 Kčs.....Do kina zakoupeny součástky k promítacím přístrojům, vysavač, linoleum a dva usměrňovače ze 7 721,35 Kčs.“

Záznam z roku 1959 na straně 222-223 zachycuje alespoň stručně atmosféru při slavnostním uvedení kina do provozu: „30. duben byl pro celou naši obec velkým svátkem: slavnostně se otvíralo zdravotní středisko a opravené kino. Dostavili se zástupci okolních místních národních výborů, okresního národního výboru, krajského národního výboru, okresního ústavu národního zdraví, místní funkcionáři, řemeslníci, kteří na opravách pracovali a mnoho místních občanů. Nejprve si prohlédli pozvaní zástupci zdravotního střediska a pak následoval program v kině. Po kulturní vložce pionýrů a referátech se promítal barevný slovenský film „Šťěstí přijde v neděli“. Po představení uspořádal MNV pro pozvané hosty slavnostní hostinu.“

Výsledek prověrky v místním kině zachycuje zápis z roku 1967 na straně 323-324:

„Poměrně hodně se navštěvuje státní kino. Činnost kina jako důležité osvětové instituce nejen v zábavě, ale v procesu poznání, byla předmětem rozsáhlé prověrky v listopadu 1967 okresním osvětovým inspektorem s. Lacinou z ONV v Nymburce. V zápise najdeme zajímavé stanovení počtu míst jednotlivých cenových kategorií.

Kino má celkem 215 míst, z toho v ceně 1,- Kčs bylo stanoveno 18 míst, v ceně 2.- Kč 29 míst a v cenovém pásmu 3,- Kč 167 míst. Kapacita kina průměrem návštěv 60 diváků na jedno představení je využívána poměrně málo - jen 27% bývá průměrně obsazeno. Stav plnění plánu kina však byl přesto hodnocen jako dobrý; za dobu od 1. 1. 1967 do 31. 12. 1967 bylo

Počet představení			návštěva			tržba		
plán	skutečnost	rozdíl	plán	skutečnost	rozdíl	plán	skutečnost	rozdíl
165	168	+3	7 900	10 279	+ 2379	19 800	28 510,10	+ 8 710,10

Zvuk byl v kině hodnocen jako velmi dobrý, ač občané mají často námitky. Závadou je začernalá promítací plocha, nečistota na zdech, vlhké zdi, neesteticky působící stoly srovnané v rohu sálu. Plat vedoucího a ostatních zaměstnanců stanovil ONV takto: vedoucí kina 400,- Kč měsíčně, pokladní 136,- Kč měsíčně, uvaděčka 7,50 Kč za hodinu, uklízečka 3,85 Kč za hodinu, promítač 12,10 Kč za jedno představení.

22. září 1967 předal Odbor školství ONV řízení a správu kina, tj. otázky personální a mzdové do péči místního národního výboru.

Návštěvnost je velmi nerovnoměrná. Na filmech s vážným námětem bývá návštěvnost velmi slabá (8 - 15 diváků), zato na veselohrách a westernech (např. Vinetou) je sál vyprodán. Je to ostatně vývoj celostátní a zařazování filmů bude muset rozdělovna věnovat více péče, má-li se návštěvnost, beztak velmi nízká, udržet.

Nyní zalistujme ve třetím díle obecní kroniky. Hned v úvodu na straně 27 čteme: „....Po roce 1948 bylo soukromé kino zestátněno a v roce 1957 je převzal do své správy národní výbor. V sále bývalého hostince u Kvasničků v čp. 20 po velké adaptaci v roce 1959 návštěvnost v pěkném prostředí opět stoupla. Kino plnilo plán až na 150% a bylo na jednom z prvních míst v kraji. Po čase však návštěvnost zase počala klesat, vzrůstající počet aut umožnil navštěvovat kina ve městech, konkurovala televize a zaostávající prostředí přestalo lákat.

Přehled návštěvnosti kina za léta 1974-79:

v roce 1974	219 představení	10 719 návštěvníků
v roce 1975	190 představení	8 920 návštěvníků
v roce 1976	185 představení	8 103 návštěvníci
v roce 1977	170 představení	7 168 návštěvníků
v roce 1978	175 představení	7 020 návštěvníků

Jan Růžička, čp. 97, dlouholetý správce kina, předal vedení v roce 1977 Jiřímu Vondráčkovi, čp. 106.

V roce 1981 píše kronikářka na straně 149: „Kino hrálo 3krát až 4krát týdně, návštěvnost na jednotlivých představeních bývala nestejnoměrná. Nebývalou účast zaznamenal film Cukrová bouda, který natáčel v minulém roce v červnu 1980 režisér Karel Kachyňa. Krátká úvodní scéna se natáčela na dvoře žehuňské školy a řada záběrů v Sánech na ulici, na hřbitově a na mostě. Kompars tvořili mladší žáci naší školy a sánští občané.“

Klesající návštěvnost i vstupné zachycuje zápis z roku 1983 na straně 199: „Kino, které zaznamenalo generální opravu v roce 1959, opět volá po renovaci, Návštěvnost, počet představení a vybrané vstupné vyplývá z následujícího přehledu:

	r. 1979	r. 1980	r. 1981	r. 1982	r. 1983
Představení	186	179	188	165	157

Návštěvnost	7 789	7 521	8 446 ³	7 192	6 134
Vybrané vstupné	32 454	29 557	32 162	27 438	30 205

Kino hraje třikrát až čtyřikrát týdně, ve středu, v sobotu a v neděli večer a v neděli odpoledne pro děti.“

Vyčerpávající je zápis z roku 1984 na straně 225-226: „Místní kino uskutečnilo za rok 1984 146 představení, která shlédlo 5 158 návštěvníků, to je v průměru 35 osob na jedno filmové představení. Vybrané vstupné činilo 24 446 Kčs. Kino zaměstnávalo ve zkráceném, povětšinou vedlejším pracovním poměru pět lidí. Vedoucím je několik roků Jiří Vondráček, invalidní důchodce z čp. 106, promítači jsou Jiří Vondráček, člen JZD, z čp. 242 a Josef Vyleťal z čp. 173, pokladníci Bohunka Konvalinová, invalidní důchodce z čp. 23, zřízencem (dopravuje filmy z nádraží a zpět a topí) Alena Tanczosová, poštovní doručovatelka, z čp. 146.

Filmová představení navštěvuje hlavně mládež, která má zájem o západní filmy, převážně horory, kriminální a detektivní příběhy. To bývá účast 100 až 200 lidí. Kromě omladiny ze Žehuně, Choťovic a Hradčan, přijíždí na tyto filmy i mládež z Opolánek, Sán, Chrčic, Ohař a Kolaj. Sovětské a ostatní socialistické filmy mládež navštěvuje málo. 70% filmů, které do kina přicházejí, je ze socialistické produkce.

Pro malou návštěvnost se přestalo hrát v sobotu, kdy mládež raději navštěvuje taneční zábavy nebo diskotéky. V neděli odpoledne se už také nehraje pravidelně. V létě začínají představení ve 20 hodin, v zimě v 19:30 hodin, odpolední představení se hrají od 14 hodin.

Několikrát ročně se promítají filmy pro školu ve vyučovací době. Podle okresního kulturního plánu si už škola nevybírá film sama jako v nedávné minulosti, ale navštěvuje představení naplánovaná a objednaná okresním kulturním střediskem.

Vedoucí kina Jiří Vondráček převzal jeho správu před sedmi lety od bývalého dlouholetého vedoucího Jana Růžičky z čp. 79. Jako promítači se po ing. Milanovi Kvasničkovi mimo jiné vystřídali ing. Milan Severa z čp. 79, Petr Kocner z čp. 94 a další. V současné době se účtuje promítači za promítnutí filmu ve všední den 35 Kčs, v sobotu je příplatek, v neděli 50 Kčs, ve svátek 100%.“

Také rok 1985 se jeví podle zápisu na straně 280 bez větších problémů: „Kino uskutečnilo za rok 155 představení, která shlédlo 5 864 návštěvníků, což činí v průměru 38 osob na jedno představení. Na vstupném se vybralo 28 314 Kčs. Sovětské filmy navštívilo 294 osob, z toho v Měsíci ČSSP 154 diváci.⁴ Nejvíce návštěvníků přilákal americký film ET mimozemšťan - na odpoledním představení bylo přítomno 110 diváků, večer 223. Druhým nejvyhledávanějším filmem byl československý Slunce, seno jahody s 223 návštěvníky.“

Stručná a nepovzbudivá zpráva z roku 1986 na straně 314-315 říká: „Kino promítalo v tomto roce dvakrát týdně - ve středu a v neděli. Zajišťovalo také v rámci Mládež a kultura představení pro mateřskou a základní školu. Budova je však v havarijním stavu. Střechou zatéká, značně je poškozena fasáda a sál byl vymalován před mnoha lety. Úpravy se plánují na příští rok.“

V roce 1987, kdy obec slavila osmisté padesáté výročí svého vzniku, se i budova čp. 20 domohla konečně oprav. Zápis na straně 348-349 uvádí: „Kino se dočkalo opravy střechy zásluhou oslav. Prvního máje bylo už od rána na střeše čp. 20 rušno. Občané odstraňovali starou krytinu, družstevní tesař Vladimír Voráček vyměňoval prohnílé krovy, přibíjela se nová prkna a pokládala lepenka. Alukryt kladli pokrývači 16. května a omítalo se těsně před oslavami. Odbor kultury ONV přispěl na opravu částkou 90 000 Kčs. Dosud je v desolátním stavu elektroinstalace a sociální zařízení. Promítací technika je v pořádku. 4 844 diváci shlédli za rok 145 představení a na vstupném se vybralo

³ Návštěvnost v roce 1981 ovlivnilo promítání filmu *Cukrová bouda*, který se pro velký zájem promítal několikrát

⁴ Pravděpodobně to byli hlavně školáci při určených představeních. Dospělých diváků na sovětských filmech při večerních představeních bývala jen hrstka a často se pro malou účast ani nehrálo.

25 701 Kčs. To činí na jedno představení 33,68 osob a průměrné vstupné 5,26 Kčs na osobu.

Největší návštěvnost zaznamenaly filmy:

<i>Angelika markýza andělů</i>	(franc.)	253 osob	1 771 Kčs
<i>Báječná Angelika</i>	(franc.)	230 osob	1 610 Kčs
<i>Muž z Honkongu</i>	(USA)	190 osob	1 330 Kčs
<i>Policajt z Beverly Hills</i>	(franc.)	169 osob	1 183 Kčs
<i>Vesničko má středisková</i>	(ČSSR)	147 osob	882 Kčs
<i>Četník a četnice</i>	(franc.)	145 osob	1 015 Kčs“

Na počátku roku 1988 se zdálo, že kino bude zachováno. Svědčí o tom kronikářský zápis ze strany 375: „.....Na druhé straně hradil ONV projektovou dokumentaci na rekonstrukci kina. Zde je třeba obnovit elektrickou instalaci, zřídit šatnu, toalety a v sále se plánuje nahradit lavice stolovým zařízením. K projektu rekonstrukce kina a pohostinství vyslovila své připomínky stavební komise: nesouhlasí se vchodem z ulice, klubovnu SSM doporučuje umístit v jiné budově a další.“

Rozhodnutí o bezpodmínečném uzavření kina přinesla revize. Oznamuje to zápis na straně 400 z roku 1988: „Od 1. dubna byl přerušen pro vážné nedostatky na elektroinstalaci a pro nevyhovující sociální zařízení provoz kina Revizi provedl krajský filmový podnik a 4. března se konalo jednání na odboru kultury ONV. Rada místního národního výboru i stavební komise se několikrát zabývaly připomínkami k projektu rekonstrukce; navrhovaly nahradit topení elektrickými kamny, zachovat adaptované místnosti pro kadeřnictví a jednalo se též o vstup. Jednání k upřesnění projektové dokumentace se na ONV zúčastnili předseda Zdeněk Kunc, Vladimír Voráček a Václav Tichý.“

1. dubna 1988 zaniklo v Žehuni nenávratně stálé kino, které téměř šedesát let mělo přinášet lidem nejen zábavu a poučení, ale v dobách nesvobody také formovat jejich ideové smýšlení.

V roce 2008 mě navštívila studentka Masarykovy univerzity Brno - Ústavu filmu a audiovizuální kultury Eliška Malečková s žádostí o poskytnutí materiálů k vypracování seminární práce

Filmový fenomén v místě bydliště: Kino v Žehuni v letech 1926 - 1988

Na požádání mi poslala opis seminární práce a dala svolení, že její práci včetně dokumentů mohu kronikářsky využít.

Proto si dovoluji tuto práci prezentovat nejen jako doplněk a přílohu své práce, ale též jako ukázkou různého pojetí zpracování téhož tématu. Největší rozdíl vidím v tom, že zatímco já pro uchování koloritu doby upřednostňuji doslovnou citaci dokumentů (včetně pravopisných prohřešků), studentka Eliška Malečková většinou text dokumentů upravuje. Předností její práce je také velké množství dokumentů, včetně materiálů ze Státního archivu Nymburk se sídlem v Lysé nad Labem.

Přílohy

Úpis Smbaurg.

Spedovaný mezi storem dobrovolných hasičů, co majitelem kinematografické licence a V. Krasnickou, maj. živnosti hostinské č. 22, ob. v. Žituni, o propůjčení sálu hostince k pořádání kinemat. představení:

1) Provozovatel licence společným nákladem s majitelem živnosti upraví místnost tak, aby odpovídala všem předpisům zákonným a policejním. /: Tím rozuměna: Provozovatel licence počítá svým nákladem: Kabinu, osvětlení, úpravu osvětlení nad výhledem. Záproti tomu majitel pořídí: dostatečný výhledy a ostatní úpravu sálu mimo sedadla: /.

2) Provozování licence musí všem zákonným předpisům odpovídati. Za nedodržení těchto předpisů nepřijímá majitel živnosti hostinské žádné odpovědnosti.

3) Provozovatel licence převzme úplnou záruku za každé poškození místnosti povolené provozování licence, mělec sám ručí za každou škodu na propůjčené místnosti provozováním licence povolenou. Utvoření škody navrhuje se provozovatel licence plně a co nejrychleji nahraditi. Záproti tomu neručí majitel živnosti provozovateli licence za žádnou škodu na zařízení provozovatele vzniklou a případné škody jist na původci těchto vymáhati.

4) Provozovatel licence vlastním nákladem postará se o řádné a včasné čištění a udržování místnosti po povolení této provozovatele licence. Odhlazení sedadel a zařízení po kinem. představení obsluhuje provozovatel licence rovněž svým nákladem. Zvláštnou místnost k uchování inventáře propůjčí majitel hostince.

5/ Provozovatel kinem. představení a b. na jiném místě, mimo místnost majitelem poskytnou, není dovoleno.

6/ V případě nestísnosti, jako jest vyhození místnosti nebo přestavby a pod., nemůže býti provozovatelem kinem. na majiteli vymáhána žádná náhrada za poskytnutí zařízení kinematografu, ani za ušlý tržeb na zneemožnění pořádání představení.

7/ Majiteli vyhrazeno jest právo místnosti pořádati tanečních a podobnýh nábor, kdykoliv a bez jakéhokoliv náhrady provozovatel kinem. poskytnouti. Majitel vždy však oznámí pořádati této nábor. Provozovatel kinem. vyhraňuje si právo rozhodovati při najímání místnosti kočujícími společnostmi, jako jsou: biografy, cirkusy, div. společnosti a pod. Majiteli vyhrazeno jest rovněž právo jinde místní spolky do místnosti svých přijímat a jim nábor všeho druhu dovolovati pořádati. Množství těchto nábor a jich pořad časový ponechává majitel dohodě náhodných.

8/ Poplatek za používání místnosti kinem. provozovatel kinem. každého čtvrt roku platiti a jeho výše pohybují se mezi 5-10 % hrubého příjmu a bude vždy na dobu jednoho roku předem oznámena. Majitel místnosti navrhuje se, až po dobu, dokud nebude kinematografické zařízení splaceno bude vybíratí poplatek 5% s podmínkou, že nishu a pořádání kinematografických představení bude vyhradně používáno k naplacení dluhu na zařízení nashujícího.

9/ Smlouva tato trvá po dobu trvání kinematografické kinem. a jest pro nástupce abou strany závazná a nevyměnitelná.

Masarykova univerzita

Filosofická fakulta

Ústav filmu a audiovizuální kultury

Eliška Malečková

(Teorie a dějiny filmu a audiovizuální kultury, prezenční studium)

Filmový fenomén v místě bydliště:

Kino v Žehuni v letech 1926 - 1988

Seminární práce

Vedoucí práce: doc. PhDr. Jiří Voráč, Ph.D.

Brno 2008

OBSAH

Úvod	2
Stručné dějiny	3
Otevření Kina	3
Obnovení provozu	3
Modernizace Kina	4
Stagnace Kina	6
Zánik Kina	8
Závěr	9
Zdroje	11
Soupis použitých zdrojů	11
Soupis navštívených archivů, dalších institucí a osob	11
Soupis citovaných filmů	11
Dokumentační příloha	13
Soupis fotografií	13
Soupis dokumentů	13
Soupis nahrávek	16
Soupis tabulek	16
Tabulky	17

ÚVOD

Ačkoliv bydlím v malé středočeské, převážně zemědělské vesničce jménem Žehuň, proslavené především svým rybníkem, tak i zde lidé po práci toužili po odpočinku. Někteří chodili na oblíbené hudební zábavy, masopusty či slavnosti pořádané obcí, jiní rádi zavítali na představení amatérských divadelníků. Avšak jednou z dobových neodmyslitelných součástí trávení volného času místního obyvatelstva se stala právě návštěva kina. Dokladem toho se stalo vybudování stálého kina v obci a jeho dlouholeté působnosti.

Již od roku 1915 mohli občané Žehuně sledovat kinematografické kousky na domácí půdě, neboť sem nepravidelně přijížděl kočovný kinematograf nám již neznámého původu. Teprve roku 1926 tu bylo zřízeno stálé kino v přilehlém sále hostince u Kvasniček v čp. 20, které fungovalo až do r. 1988.

Jako primární úkol jsem si stanovila sesbírání co nejrozmanitějšího materiálu, od dobových fotografií, přes úřední záznamy po rozhovory s pamětníky, který by mi pomohl k zmapování dějin již nefunkčního Kina v Žehuň.

STRUČNÉ DĚJINY

Otevření Kina

Od roku 1915 do obce Žehuň, v té době s necelým tisícem obyvatel, čas od času zajížděl kočovný biograf. Teprve 5. července 1926 byl zprovozněn v sále hostince u Kvasničků v čp. 20 stálý biograf. Do této doby byl prostor sálu využíván k tanečním zábavám, divadelním představením či besedám všeho druhu. Hlavní zásluhy na zřízení Kina měli František Herčík, Rudolf Steklý, Václav Suchánek a František Kvasnička. Provozovatelem a majitelem licence se stal místní Sbor dobrovolných hasičů. Vedoucím Kina byl zvolen František Kvasnička a promítačem se stal František Tichý.

Prvním filmem, který mohli místní diváci v novém Kině zhlédnout, byl *Karel Havlíček Borovský*. Projekce se konaly každou neděli a o svátcích. Ceny vstupenek se pohybovaly od 2,- do 4,- korun.

Po prvních čtyřech letech bylo kvůli nedostatku návštěvníků Kino uzavřeno, neboť i zde se promítly následky hospodářské krize do života místních lidí. Po roční pauze byl provoz Kina obnoven. Postaral se o to promítač František Tichý, který odkoupil promítací zařízení a vypůjčil si zvukovou aparaturu. Přesto se divácké statistiky nezvýšily a Kino muselo být po půlroce podruhé uzavřeno.

Obnovení provozu

V roce 1941, téměř po devítileté odmlce, bylo Kino v přestavěném Kvasničkově hostinci obnoveno. Byla dokonce pořízena nová zvuková aparatura.

Kino bylo velice populární, neboť za války se stalo skoro jediným zdrojem zábavy, kromě kočovného loutkového divadla Ladmanových, které během válečných let každou zimu v Žehuň hostovalo. Hrál se dvakrát až třikrát týdně. Před každým filmem se promítal týdeník.

V roce 1948 bylo žehuňské Kino zestátněno a 1. dubna 1957 převzal MNV (Místní národní výbor) Státní kino do své správy, které poté přejmenoval na Kino MNV.

V 50. letech přestávalo být místní Kino divácky přitažlivé. Promítací stroje byly staré a sešlé, filmy se často trhaly, zvuku nebylo rozumět a ztrácel se i obraz. Pro časté poruchy byl v provozu jen jeden stroj a tak mezi jednotlivými díly byly dlouhé přestávky. Elektrické zařízení bylo v dezolátním stavu. Vedoucí kina Jan Růžička upozorňoval ve schůzích rady MNV na naléhavost generální opravy, protože počet návštěvníků neustále klesal a mimo to hrozilo nebezpečí, že pro nevyhovující elektrické vedení bude kino odstřiženo od sítě.⁵

Modernizace Kina

V roce 1959 prodělalo Kino generální rekonstrukci. ONV (Okresní národní výbor) v Poděbradech financoval rozsáhlé opravy celé budovy, které si vyžádaly rozpočet 160 000 Kč (dokumentační přílohy č. 5.1 – 5.7b). *Úpravou sálu bylo docíleno opačného umístění promítacího plátna, vystavěny byly nové zděné kabiny a zřízeno malé jeviště. MNV zakoupil součástky k promítacím strojům, vysavač, linoleum a dva usměrňovače za 721,35 Kčs.⁶*

⁵ Pamětní kniha obce Žehuň – II. díl, str. 201

⁶ IBID., str. 220

30. duba 1959 se oficiálně otvíralo nově opravené Kino (dokumentační příloha č.2). Dostavili se všichni, kdo se na rekonstrukci budovy podíleli, ani místní funkcionáři nechyběli. Po pionýrském programu a přednesených referátech mohlo konečně začít promítání. Hrál se slovenská komedie *Štěstí přijde v neděli*. Po představení uspořádal MNV pro pozvané hosty slavnostní hostinu.

*Protože kino bylo vkusně avšak nákladně vymalováno, bylo usneseno, že v sále se nebude konat schůze ani zábavy, při kterých se kouří a malba tím trpí, že bude ponecháno pouze pro oslavy, divadla a filmová představení. Občané však s tímto usnesením nesouhlasili a tak bylo od tohoto rozhodnutí upuštěno. V kině se začalo promítat v sobotu večer a v neděli odpoledne a večer. Od 1. října nejprve na zkoušku a potom též trvale ve středu večer. Koncem roku plnilo kino plán na 150 procent a dostalo se na jedno z prvních míst v pražském kraji.*⁷

Během 60. let je Kino stále populární a velmi navštěvované (Tabulka č. 1). Kapacita sálu o 215 místech byla průměrně využívána 60 diváky na jedno představení. Vstupné bylo rozlišeno dle 3 cenových pásem: 167 míst bylo v cenně 3,- Kčs, 29 míst za 2,- Kčs a 18 míst za pouhou 1,- Kčs. Nejslabší návštěvnost zaznamenávaly filmy s vážným tématem (8-15 diváků), zato na veselohrách a westernech byl sál zaplněn (dokumentační přílohy č. 4.11 – 4.22)⁸.

I přes početnou, avšak nerovnoměrnou návštěvnost si diváci často stěžovali na kvalitu zvuku. Příčinou byla zaostávající kvalita promítacího sálu a jeho prostorové řešení. Plátno bylo zčernalé, zdi nečisté a vlhké, v rohu sálu byly srovnané neesteticky působící stoly. Tabulka č. 2 obsahuje informace z r. 1967 o platu vedoucího a ostatních zaměstnanců kina.

Stagnace Kina

Na počátku 70. let se začíná postupně snižovat návštěvnost Kina (Tabulka č. 3). Je to způsobeno stále více zaostávajícím prostředím kinosálu, ale také rozmachem televize.⁹ Roku 1977 dlouholetý správce Kina, Jan Růžička, předává vedení Jiřímu Vondráčkovi, který zůstává ředitelem až do roku 1988, kdy je Kino uzavřeno.

V 80. letech je Kino v bídném stavu. Promítací přístroje jsou zastaralé, filmy se často trhají a promítání je hlučné. Kino hraje třikrát až čtyřikrát týdně: ve středu, v sobotu a v neděli večer a v neděli odpoledne pro děti. Návštěvnost opět klesala (Tabulka č. 4), často se hrálo pro méně než deset lidí. Občas v sále seděli jen tři lidé, takže se muselo vrátit vstupné a promítání se zrušilo. Sovětské, ideově zaměřené filmy, které tvořily až 70% programu, diváci povětšinou bojkotovali svou nepřítomností. Filmová představení navštěvovala hlavně mládež, která měla největší zájem o západní filmy, převážně o horory, kriminální a detektivní filmy (Tabulka č. 5). Účast na v těchto promítání byla 100 až 200 lidí.

V červnu 1980 natáčel Karel Kachyňa na školním dvoře v Žehuňi a následující den na hřbitově v sousední obci Sány válečný film *Cukrová bouda*. Škole byla vyplacena odměna 4 536 korun, neboť 84 žáků z 1. až 6. ročníku účinkovalo ve filmu jako kompars. Tato neobvyklá událost v životě školy a obce vyvolala velký zájem obyvatelstva, takže když byl film dvakrát promítán v místním Kině, bylo hlediště po dlouhé době opět plně obsazeno.

V roce 1984 přestalo Kino hrát v sobotu, neboť mladí diváci dávali přednost návštěvě taneční zábavy nebo diskotéky. V létě začínala představení ve 20 hodin, v zimě v 19:30 hodin, odpolední představení se hrála od 14 hodin. Roku 1986 Kino promítalo už jenom dvakrát týdně - ve středu a v neděli.

⁷ *Pamětní kniha obce Žehuň – II. díl*, str. 222

⁸ Program žehuňského Kina v týdeníku *Nymbursko* za celý r. 1960. V některé týdny však program nebyl uveřejněn.

⁹ V roce 1978 bylo na poště v Žehuňi přihlášeno 169 televizorů, skutečný stav byl však daleko vyšší, protože ne všechny přístroje byly přihlášeny.

Několikrát ročně se žákům školy promítaly ve vyučovací době vzdělávací filmy. Škola si program nevolila sama, ale navštěvovala představení naplánovaná a objednaná okresním kulturním střediskem. Pořádala se i představení pro děti z mateřských škol.

Kino zaměstnávalo ve zkráceném, povětšinou vedlejším pracovním poměru, pět lidí. Vedoucím je několik roků Jiří Vondráček, invalidní důchodce z čp. 106, promítači jsou Jiří Vondráček, člen JZD z čp. 242 a Josef Vyleťal z čp. 173, pokladnicí Bohunka Konvalinová, invalidní důchodce z čp. 23, zřízencem (dopravuje filmy z nádraží a zpět a topí) Alena Tanczosová, poštovní doručovatelka z čp. 146. (...) Jako promítači se mimo jiné vystřídali Jaroslav Tomášek starší z čp. 18, ing. Milan Severa z čp. 79, Petr Kocner z čp. 94 a další.¹⁰

Budova Kina v r. 1986 byla v havarijním stavu, promítací technika byla však zcela v pořádku. Rok poté se Kino dočkalo potřebné rekonstrukce. *Prvního máje bylo už od rána na střeše čp. 20 rušno. Občané odstraňovali starou krytinu, družstevní tesař Vladimír Voráček vyměňoval prohnílé krovy, přibíjela se nová prkna a pokládala lepenka. Alukryt kladli pokrývači 16. Května. Odbor kultury ONV přispěl na opravu částkou 90 000 Kčs.¹¹*

Zánik Kina

Přestože Kino bylo nově opraveno, konalo se 4. března r. 1988 jednání odboru kultury ONV. Rada MN se již několikrát zabývala připomínkami k projektu rekonstrukce - navrhovala nahradit topení elektrickými kamny, zachovat adaptované místnosti pro kadeřnictví a jednalo se též o vstup z boku ulice.

1. dubna 1988 byl oficiálně provoz Kina definitivně přerušen kvůli vážným problémům s elektroinstalací a nevyhovujícím sociálním zařízením. *Fungující promítací zařízení značky Meopta bylo odvezeno do žehuňské Mateřské školy, kde je skladováno dodnes.¹²*

Po revoluci byla budova hostince čp. 20 navrácena do soukromého vlastnictví Daniela Kvasničky, který čas od času hospodu pronajímá. Avšak bývalý kinosál není téměř vůbec využíván.

ZÁVĚR

Kino v obci Žehuň, založené r. 1926, nefungovalo během své dvaadesátileté historie kontinuálně, neboť bylo dvakrát uzavřeno: poprvé v r. 1930 na necelý rok, podruhé v r. 1931 téměř na devět let. R. 1988 bylo uzavřeno definitivně a nebylo již obnoveno. Úkol zmapovat dějiny této kinematografické instituce byl velice zajímavý, ba dokonce zábavný, neboť každý nový objev byl velice potěšující.

Rok před definitivním uzavřením kina byl publikován sborník *Žehuň a okolí* zabývající se životem a prací místních lidí. Sestavili ho manželé Tvrdíkoví k výročí 850 let od založení Žehuně. Kapitola nazvaná *Kulturní život a kulturní zařízení* obsahuje stručnou, avšak velice přehlednou historii místního kina. Jiná literatura na toto téma zatím nebyla publikována.

Prameny informací se mi staly převážně kroniky, které jsou uloženy na Obecním úřadě v Žehuni. Čerpala jsem z *Pamětní knihy obce Žehuň - I. dílu*, z *Pamětní knihy obce Žehuň - II. dílu* (zahrnuje období let 1939-1976), z *Kroniky obce Žehuň - III. dílu*, kroniky 1964-2005. Také jsem zdokumentovala rozhovor s Václavem Malečkem, který pravidelně Kino navštěvoval.

¹⁰ *Kronika obce Žehuň - III. díl*, str. 225

¹¹ *IBID.*, str. 348

¹² Parafrázování Petra Kocnera

Přílohy

Kvasničkův hostinec čp. 20 na počátku 20. století

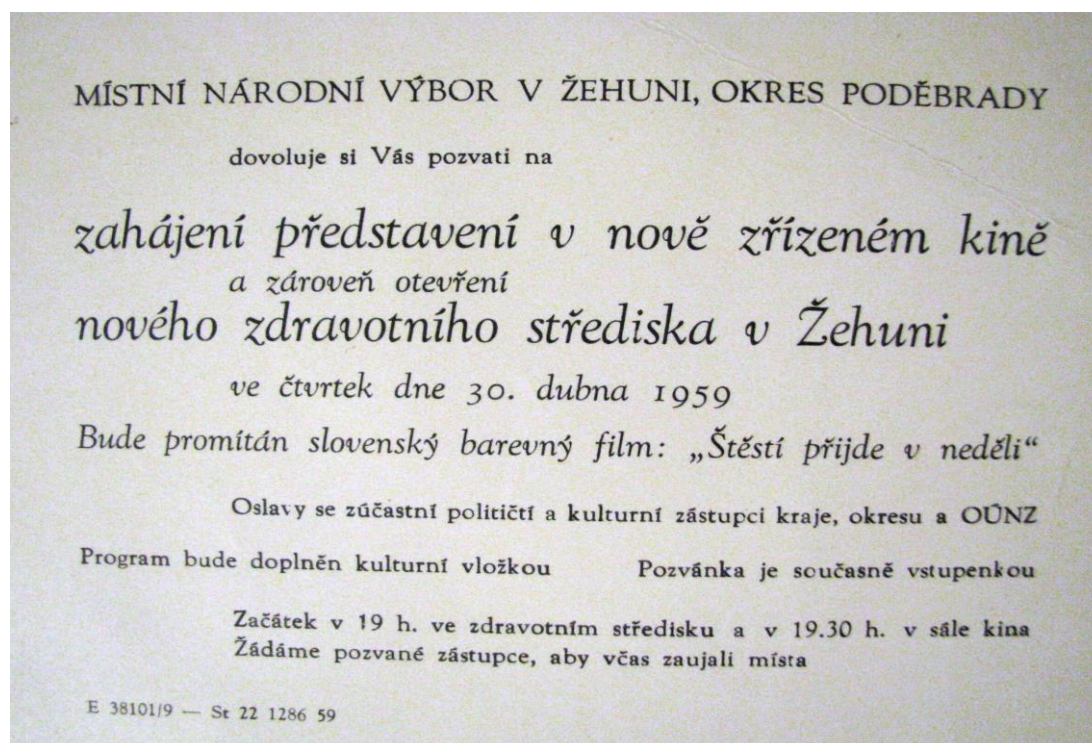
Kvasničkův hostinec po přestavbě v roce 1912

Kino v Kvasničkově hostinci v roce 1985

Kvasničkův hostinec v roce 2008

V upomínku na filmové,
„Kulturní brigádu“
s díly za milou pomoci
v naší práci.

2.6.1980 Lad Kachyna

Proseu čerme natáčet několik scén pro film
utkové, h... režisér Lad Kachyna. Jako kompas
a...

Natáčení
filmu
Kutrova bouda

Dokumenty ze školní kroniky

VÝDAJE

Kapitola č. 18 název <i>škola v kuste</i>				Rozpočet na rok		původní					
Skupina č. 2 název <i>Kino</i>						přesuny ±					
Oddíl č. 1 název						195					
Paragraf č. 88 název											
Článek č. 88 název											
				Kontrolní sloupce				Položka 1 Investice		Položka 2 Generální opravy	
Čís. řádky		Datum		Komu a zaš vydáno: od koho přijato jako náhrada vydaných částek		Výdaje		Nár. výboru vráceno z dříve vydaných částek			
						Kčs h		Kčs h		Kčs h	
1		2 3		5		6		7		8 9	
1				I leden 1959 <i>Převáděno</i>							
2		15. 1. 18		za půjčkou prosince <i>Kuřimka</i>		434 20 ✓					
3		24. 1. 34		Protní vyd. na kino		256 40 ✓ 466 40					
4				II. únor 1959							
5		14. 2. 44		za plánek elektr. pro kino		661 44 ✓					
6		20. 2. 75		Neumensgr. ubl. kino <i>neumensgr.</i>		75 - ✓					
7		20. 2. 88		za elektrický proud		594 20 ✓					
8		13. 2. 66		Půjčkou do ledna		256 40 ✓ 256 44					
9				III. březen 1959							
10		20. 3. 98		Protní vydání "Kři" <i>Kři</i>		67 66					
11				za 1. čtr. I. II. III. 1959							
12				za I. II. III. 1959		259 44					
13		21. 4. 114		K & P. techn. pro kino		804 09 X					
14		16. 4. 211		za elektr. proud		564 80 X					
15		16. 4. 211		za různé potřeby pro kino <i>rozlič. techn. a pod.</i>		196 80 X					
16		24. 4. 214		za elektr. potřeby pro kino		166 90 ✓					
17		24. 4. 215		za různé potřeby do kin		195 39 00 ✓					
18				za I. - IV. 1959		256 37 93					
19		3. 5. 250		za plánek pro kino		164 73 X					
20				Převádí se		2580 246					

Kniha výdajů MNV Žehuň. list č. 49 -
jeden z dokumentů Okresního archivu Lysá nad Labem

tyden ve filmu

NYMBURK: 11.—13. 11. »Zkouška pokračuje«, 14.—15. 11. »Deset dnů«, 16.—17. 11. »Benkei se nevrací«. — PODEBRADY: 11.—13. 11. »Příběh čisté lásky«, 14.—15. 11. »Holubice«, 16.—17. 11. »Serjožka«. — LYSÁ n. Lab.: 11.—13. 11. »Konec cesty«, 14.—15. 11. »Důvod k rozvodu«, 16.—17. 11. »Idiot«, 12. 11. noční »Konečná stanice lásky«. — DYMOKURY: 13. 11. »Prázdniny v oblacích«, 16. 11. »Silné pokolení«. — KOUNICE: 12. 11. »Ponuré ráno«. — LOUČEN: 12.—13. 11. »Poslední návrat«, 16. 11. »Četník ze Champignolu«. — MILOVICE n. L.: 11.—12. 11. »Lékař a šarlatán«, 16.—17. 11. »Ponuré ráno«. — MĚSTEC KRÁLOVÉ: 12.—13. 11. »U nás v Mechově«, 16. 11. »Mezi ná-

mi moře«. PEČKY: 12.—13. 11. »Vichřice«, 16. 11. »Doktor hledá místo«. — POŘÍČANY: 12.—13. 11. »Tajný úkol«, 13. 11. »Léčka«, 16. 11. »Schůzky s ďáblem«. — ROŽDALOVICE: 12.—13. 11. »Zítra bude pozdě«, 16. 11. »Větroplach«. — SADSKÁ: 12.—13. 11. »Dařbuján a Pandrhola«, 15. 11. »Konec Voroncovy bandy«, 17. 11. »Luční ulice«. — ŽEHUŇ: 12. 11. »Tulák Archimedes«, 13. 11. »Větroplach«, 16. 11. »První den míru«. — KRCHLEBY: 11.—13. 11. »Plavecký mariáš«. — OPOČNICE: 12.—13. 11. »Muž, který prochází zdí«. — PŘEROV n. L.: 12. 11. »Můj nejdraší«, 13. 11. »Muž, který se nevrátil«, 16. 11. »Tréma«. — SOKOLEC: 12.—13. 11. »Otcové a synové«. — STRAKY: 12.—13. 11. »Láska ve čtvrtek«. — BOBNICE: 13. 11. »Muž, který pro-

chází zdí«. — KOSTELNÍ LHOTA: 12.—13. 11. »Dva z velké řeky«, 16. 11. »Okouzlené srdce«. — KRINEC: 12.—13. 11. »Práče«. — LIBICE n. C.: 12.—13. 11. »Prázdniny v oblacích«, 16. 11. »Hranice na dosah ruky«. — OSKOŘÍNEK: 12. 11. »Těžká zkouška«, 13. 11. »Setkání s Francií«, 16. 11. »Patálie kolem Gailardie«. — OSTRÁ: 12.—13. 11. »Dařbuján a Pandrhola«, 16. 11. »Balada o vojákově«. — PŘEDHRÁDÍ: 12.—13. 11. »Podepsán Arsen Lupin«, 16. 11. »Tygří stopou«. — SEMICE: 12. 11. »Patálie kolem Gailardie«, 13. 11. »Kýjevanka«, 16. 11. »Fénixová píseň«. — STRATOV: 13. 11. »Dům pod skalou«. — TATCE: 12.—13. 11. »Naše dopisovatelka«, 16. 11. »Veselý souboj«. — ÚMYSLOVICE: 12.—13. 11. »105% alibi«.

**Programy kin na okrese Nymburk - Okresního archív Lysá nad Labem
(jeden z dvaceti dvou uváděných dokumentů; škoda, že není uveden rok)**

Práci **Historie kina v Žehuni** včetně doplňku a příloh seminární práce Elišky Malečkové **Filmový fenomén v místě bydliště - Kino v Žehuni v letech 1926 - 1988**

uspořádala a dokončila v lednu 2010

Ludmila Tvrdíková,

kronikářka obce Žehuň

